

"Er was nog een andere kroeg "

Er was nog een andere kroeg De Tiende Van Thijs heette die, maar dat waren dan ook de enige plekken waar je als travestiet zo laat nog naar toe kon. Travestie was toen nog niet zo'n hot item als nu. Iedere man draagt nu lingerie onder zijn driedelige pak als hij naar kantoor gaat. Het is daarmee vieux jeu geworden. Gebakken lucht, ook dat. Achterhaald. Geen avant garde meer. Alles mag, alles kan. Als je er echt in slaagde heel mooi te zijn, dan zeiden de mensen: "Ooooooh boy, die is niet te ontcijferen, you know!"

Dat betekende dan dat ze niet konden zien dat je een man was en dat gold als groot compliment. Verder was er vergeleken met nu niet veel travestie, behalve dan eenmaal per jaar het bal voor travestieten. En aan de third Avenue had je nog Club 69, maar dat was meer een tent met een Las Vegas achtige uitstraling met veel meiden die veren in hun kont hadden gestoken en die je er dan uit mocht halen tegen betaling. Erg duur allemaal en de kellners waren allemaal lesbies en de meiden op het toneel waren verklede mannen. Ik heb er ook eens gesolliciteerd, maar ik werd afgewezen omdat ik er te echt uitzag en nog steeds de hoer uithing. In die tijd woonde ik in Brooklyn met een vent samen, maar dan als vrouw, als zijn echtgenote en niemand in het flatgebouw heeft ooit vermoed dat ik een man was. Ik leidde een dubbelleven. Die vriend werkte bij The New York Times. 's Nachts ging ik op pad met Candy Darling en Jackie Curtis en als ik dan weer 's ochtends thuis kwam dacht iedereen dat ik zijn vrouw was. Niet veel later kreeg Candy een baantje bij Cafe Chino, een off-Broadway productie en Andy Warhol kwam naar de voorstelling en hij liet haar in een van zijn films spelen en we zagen elkaar vaak in Max's Kansas City om naar The Velvet Underground te luisteren. Ik speelde toen een rol in "Trash" met Paul Morrissey. Die jaren met die boef Andy waren fantasties maar we wren arm als ratten omdat Andy ons weigerde uit te betalen. Uit armoede gingen we elke middag naar The Factory om uitnodigingen voor feestjes op te halen zodat we tenminste nog iets te eten hadden, dat waren dan altijd heel chique feestjes van de jet set en opening en van dure tentoontellingen met blokken kaas en veel wijn. Toen Trash uit kwam zei iedereen: "Die film heeft een hele hoop poen opgebracht, waarom lopen jullie in godsnaam in de steun terwijl Andy als Dagobert Duck bergen poen verzamelt?" dat vroeg ik me dan ook af en ging naar The Factory en zei: "Ik weet wel dat je me gedwongen hebt afstand te doen van mijn rechten, maar ik heb honger en kan mijn huur niet betalen en jij strijkt al het geld op." Andy hield zijn poot stijf en ik kreeg naar goed Amerikaans grootkapitalisties voorbeeld geen cent.

Viva Superstar en Edie Sedgwick kwamen voor ons bij The Factory, maar die waren rijk van huis uit, verwenne, nuffige nesten met kuren en pretenties, die met Bob Dylan scharrelden neer keken op travestieten, maar wel onze presentaties imiteerden. Al gauw raakten travestieten in en iedere man uit de jet set wilde zijn eigen travestiet onderhouden. Zelfs Lou Reed die nog even met Nico een sexuele relatie onderhield lag met een travestiet in bed.